

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

לפני:

כב' השופטת שרון אלקיים

נציג ציבור עובדים מר יוסף לוין

התובעת

לשכת המסחר תל-אביב
ע"י ב"כ: עו"ד שלמה בכור

-

הנתבעת

טכני טופ 2004 בע"מ ח.פ. 513614883
ע"י ב"כ: עו"ד טל עזרא

פסק דין

1. לשכת המסחר תל אביב, ארגון מעסיקים יציג בענף היבוא, יצוא, המסחר והשירותים (להלן- **התובעת**) הגישה תביעה נגד הנתבעת לתשלום דמי טיפול ארגוני עבור השנים 2013-2014, בהתבסס על הסכמים קיבוציים כללים אשר הוראותיהם הורחבו בצווי הרחבה (להלן- **צווי ההרחבה**). לטענתה, הנתבעת עוסקת במסחר ובאספקת שירותים בתחומים המנויים תחת רשימת הענפים עליהם חל הצו.

מנגד טענה הנתבעת, כי היא עוסקת במסחר קמעונאי לממכר ציוד גננות מוטורי ללקוחות קצה פרטיים ועל כן צווי ההרחבה אינם חלים עליה. עוד טוענת הנתבעת, כי התובעת לא פירטה בכתב תביעתה את ההסכמים הקיבוציים וצווי ההרחבה ואף לא פירטה לאיזה מהענפים המפורטים בנספח 1 להסכם הקיבוצי משויכת הנתבעת, עליהם מתבססת דרישתה לדמי טיפול ארגוני מקצועי וכי ככל שהכוונה להסכמים הקיבוציים הכלליים אזי שהם אינם מקנים לתובעת זכות לדמי טיפול ארגוני.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

עדים

2. בפנינו העידו מר חתם, סמנכ"ל כספים באיגוד לשכות המסחר מטעם התובעת ומר יחיאל, הבעלים ומנהל הנתבעת מטעמה. הצדדים סיכמו בפנינו בע"פ והגישו רשימת אסמכתאות לאחר תום הדיון.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

3. סעיף 33 ז לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957 (להלן-חוק הסכמים קיבוציים) קובע כך:

"(א) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת העבודה של הכנסת, הוראות בדבר חובת מעביד שחל עליו צו הרחבה לשלם דמי טיפול ארגוני-מקצועי לארגון המעבידים שהוא צד להסכם הקיבוצי שהורחב, הכל בשיעור ובתנאים שנקבעו כאמור; התקנות יכול שיחולו לגבי סוגי מעבידים, ענפי עבודה, ענפי משק, אזורים גיאוגרפיים או מעבידים מסויימים, למעט מפעל או מעביד שהוא חבר בארגון של מפעלים או מעבידים אשר נקבע בתקנות כאמור.

(ב) לבית הדין הסמכות היחודית לפסוק בחילוקי דעות הנובעים מהוראות סעיף קטן (א).".

תקנה 1 לתקנות הסכמים קיבוציים (תשלום דמי טיפול ארגוני-מקצועי לארגון מעבידים), התשל"ז-1977 קובעת כך:

"(א) מעביד שחל עליו צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי המסדיר את שכר העבודה למעט תוספת יוקר או שכר מינימום, ישלם לארגון המעבידים שהוא צד להסכם הקיבוצי דמי טיפול ארגוני-מקצועי (להלן - דמי טיפול) כאמור בתקנה 2.

(ב) מעביד שתקנת משנה (א) לא חלה עליו וחל עליו צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי בדבר תוספת יוקר או שכר מינימום, ומפעלו עוסק בענף שקיים בו צו הרחבה של הסכם קיבוצי כללי ענפי - ישלם דמי טיפול לארגון המעבידים שהוא צד לאותו הסכם קיבוצי כללי ענפי, ובלבד שאותו ארגון מעבידים הוא גם צד להסכם הקיבוצי הכללי בדבר תוספת יוקר או שכר מינימום שהורחב כאמור.

(ג) דמי הטיפול יהיו בשיעור של מחצית האחוז מסך כל שכר העבודה - שממנו מגיעים דמי ביטוח לרבות הסכום העולה על המקסימום הקבוע

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

לתשלום דמי הביטוח על פי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב],
תשכ"ח-1968 - ששילם המעביד לעובדיו בשנת הכספים שקדמה לשנה
שבעדה משתלמים דמי הטיפול; הסכום שחושב כאמור יוגדל לפי שלושה
רבעים משיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי".

4. בפסיקה נקבע כי שאלת תחולתו של צו הרחבה, תוך התייחסות ל"סוגי
העובדים והמעבידים שעליהם חל הצו" כאמור בסעיף 28(א) לחוק הסכמים
קיבוציים, היא שאלה שבעובדה המשולבת בקביעה משפטית לגבי סיווג עסקו
של המעביד (דב"ע נג' 125-3 אלכס שרר נ' רהיטי דימור בע"מ, פד"ע כז 158).
עוד נפסק, כי המבחן המכריע לצורך חלות צו הרחבה צריך להיות מהו עיקר
עיסוקה של החברה, דהיינו מהי הפעילות העיקרית במפעל של המעביד (ע"ע
18/99 יפה אפרימי נ' לילה עבד לעיל, עבודה ארצי לג (23) 24).

עוד יש לציין, כי הנטל להוכיח את תחולתו של ההסכם הקיבוצי או צו
ההרחבה, מוטל על הטוען לחלותו, במקרה הזה על התובעת (דב"ע שן 7-1
אליקים הדי נ' אוריינט קולור תעשיות צילום (1986) בע"מ, פד"ע כ"ג 45).

מן הכלל אל הפרט

5. נקדים אחרית לראשית ואומר כי ממכלול העדויות והראיות בתיק, כמו גם
מעדותו של מר שאול יחיאל, הבעלים והמנהל של הנתבעת עולה כי הנתבעת
עוסקת במסחר קמעונאי של ציוד גננות מוטורי ובכלל זה מכסחות דשא,
מסורים, מזמרות ועוד (ע' 1 לפרוטוקול, ש' 12-13 ועמ' 7 לפרוטוקול, ש' 13).

6. צו ההרחבה בענף היבוא, היצוא והמסחר בסיטונות (י"פ 3539, פורסם ביום
07.03.88) מרחיב את תחולתן של הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי מיום
30.03.87 (שמספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים 7023/78) "על כל העובדים
והמעבידים בענפי היבוא, היצוא והמסחר בסיטונות, ובשירותים ובענפים המפורטים
בנספח 1 להסכם הקיבוצי שמספרו 7010/77 במחוזות ת"א והמרכז למעט עובדים שתנאי
עבודתם הוסדרו או יוסדרו בהסכמים קיבוציים ומעבידיהם".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

7. אין חולק בין הצדדים כי הנתבעת אינה עוסקת בענף היבוא, היצוא והמסחר בסיטונאות. המחלוקת בין הצדדים נעוצה בשאלה האם במסגרת פעילותה הנתבעת נותנת שירותים כמפורט בצו ההרחבה והאם הצו חל גם על מסחר קמעונאי. ראשית ראשית ואחרית אחרית.
8. התובעת טוענת כי צו ההרחבה הורחב גם לנותני שירותים (נע"ע 2580-03-11 דורון נגד נ' ליטוס מחשבים בע"מ, מיום 1.3.15). מאחר שהנתבעת עוסקת במתן שירותים אזי חל עליה צו ההרחבה.
- התובעת מפנה לאתר האינטרנט של הנתבעת ממנו ניתן ללמוד, לטענתה, כי הנתבעת עוסקת במתן שירות תיקונים למוצרים אותם היא מוכרת (נ/3 לתצהיר העדות הראשית רו"ח חתם).
- באתר מופיע הסלוגן "קניה עם שרות". כן מופיעות בו תחת הכותרת פרופיל החברה כותרות משנה של: מכירת כלים, השכרת כלים, שרות תיקונים ומחלקת יד שנייה.
- זאת ועוד, על פי עדותו של מר חתם, המידע לגבי פעילותה של הנתבעת נשלף ממאגרי מידע אינטרנטיים של BDI ושל D&B (דן אנד ברדסטריט) (נעמ' 4 לפרוטוקול, ש' 31-32).
- אולם, התובעת לא זימנה נציג מהאתרים BDI או D&B כדי שיעיד על האופן בו הושג המידע המופיע בהם, הבסיס העובדתי ששימש לקביעתו, המועד בו פורסמו ו/או עודכנו הנתונים וכד'. משכך, עדותו של מר חתם באשר לידיעתו על תחום עיסוקה של הנתבעת בהתבסס על הנתונים המופיעים באתרים אלו מהווה עדות מפי השמועה, אשר אין לייחס לה משקל משמעותי, במיוחד בהעדר עדות תומכת נוספת.
- האמור נכון על אחת כמה וכמה עת עסקינן בהליך בו המחלוקת המרכזית היא באשר לתחום עיסוקה המרכזי של הנתבעת ושעה שמר חתם לא ביקר בעסק הנתבעת מעולם (נעמ' 4 לפרוטוקול, ש' 25-28).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

- 1
- 2 9. לטענת הנתבעת, האמור באתר האינטרנט שלה אינו מדויק ואינו משקף את
- 3 עיקר פעילותה. מעדותו של מר יחיאל, אשר לא נסתרה, עולה כי פעל קודם לכן
- 4 במסגרת עוסק מורשה בחברה שנקראה טכנוטופ. החל משנת 2004 הפכה
- 5 טכנוטופ להיות החברה טכניטפ בע"מ (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 14-15). עוד הוסיף כי
- 6 האתר מעודכן על ידי בנו, בעיקר כאשר יש צורך בעדכון על מוצרים חדשים
- 7 אותם מוכרת הנתבעת (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 17-18).
- 8 לטענת הנתבעת, עיקר עיסוקה במכירת ציוד, כאשר לאורך השנים סיפקה גם
- 9 שירותי תיקון למוצרים שמכרה. עם זאת, לאור השינויים שחלו בשוק
- 10 המכירות לאורך שנות פעילותה של החברה, הרי שהחברה כבר 10 שנים אינה
- 11 גובה תשלום על התיקונים המינוריים שהיא מבצעת, אלא מספקת בדיקה
- 12 ראשונית למוצרים הנמכרים במסגרת האחריות הניתנת להם (עמ' 6 לפרוטוקול,
- 13 ש' 14-16, 19-28, עמ' 7 לפרוטוקול 1-3). זאת ועוד, מר יחיאל העיד כי ירידת
- 14 המחירים בענף הביאה לכך שעסק המתבסס על תיקונים נסגר תוך תקופה
- 15 קצרה של בין חודשיים לשנתיים מאחר שאין לכך הצדקה כלכלית לאור
- 16 עלותם הזולה של המוצרים ועל כן אין כל טעם כלכלי בהחזקת תחנת שירות
- 17 (עמ' 6 לפרוטוקול, ש' 21-26).
- 18
- 19 10. אף בהתייחס לסלוגן של העסק "קניה עם שירות" הסביר מנהל הנתבעת כי
- 20 מדובר בנתינת שירות הקשור במכירת המוצר, המסתכם במתן ייעוץ במסגרת
- 21 ביצוע הקנייה (עמ' 6 לפרוטוקול, ש' 2-7). מעבר לכך, הנתבעת נכון להיום אינה
- 22 עוסקת בהשכרת כלים וגם לא בשירותי תיקונים (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 28-31).
- 23
- 24 11. לטעמנו, התובעת לא הביאה כל עדות לכך כי הנתבעת עוסקת במתן שירותים
- 25 למעט האמור באתר האינטרנט של החברה ובמאגרי המידע, אשר קבענו
- 26 כאמור כי אין לתת להם משקל ראייתי. לא זו אף זו אלא שאין להסתפק
- 27 בעצם קיומה של פעילות למתן שירותים אלא שנדרש כי עיקר עיסוקה של
- 28 הנתבעת יהיה במתן שירותים, עניין אשר אף הוא לא הוכח לפנינו. אף אין
- 29 בידינו לקבל את טענת התובעת כי היה על הנתבעת להוכיח כי אין עיקר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

עיסוקה במתן שירותים, מאחר שנטל ההוכחה היה מוטל על התובעת, נטל
שהיא לא עמדה בו.

12. התובעת טענה עוד כי צו ההרחבה חל גם על מסחר קמעונאי. לטענתה, רשימת
הענפים אשר צורפו כנספח לצו ההרחבה כוללת בתי עסק שהינם קמעונאים
במובהק וגם מן הטעם הזה יש להחיל את צו ההרחבה על הנתבעת. אין בידינו
לקבל גם טענה זו.

בית הדין הארצי לעבודה בע"ע (ארצי) 1509/02 מחיש שירותי מחשב בע"מ –
ווגנר (להלן – פרשת מחיש) קיבל את ערעור המערערת אשר טענה כי:

"צו ההרחבה חל רק על עסק של יבוא, עסק של יצוא או עסק של מסחר בסיטונות
בתחום אחד השירותים ו/או הענפים המפורטים בנספח 1 להסכם הקיבוצי.
לטענת המערערת, צו ההרחבה אינו חל על עסק אשר אינו של יבוא או של יצוא או
של מסחר בסיטונות, גם אם הוא פועל בתחום ה'מחשבים'." (החלטה מיום
9.11.03)

אמנם פסק הדין אינו מנומק (מיום 17.2.04), אך אין בכך לשנות את תוצאת
ההליך והיא קבלת העמדה לפיה צו ההרחבה אינו חל על עסק שאינו עסק של
יבוא או של יצוא או של מסחר בסיטונות, גם אם הוא פועל בתחום המנוי
בנספח לצו ההרחבה.

מכאן, כי צו ההרחבה אינו חל על עסקים קמעונאיים (ר' גם דט (ת"א) 33314-04
לשכת המסחר תל אביב נ' אלרון מערכות משולבות בע"מ, מיום 18.5.14).

13. למעלה מן הצורך נציין כי גם באסמכתאות אותם צירפה התובעת לסיכומיה
אין כדי לסייע לביסוס תביעתה, שכן מרבית פסקי דין עסקו במסחר סיטונאי
אשר אינו רלוונטי למחלוקת שבפנינו. יתרה מכך, פסיקות אלה ניתנו על ידי
מותבים שונים בבית דין זה וכידוע, פסיקת ערכאות בתי הדין האזוריים אינה
מחייבת מותבים מקבילים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ד"ט 6614-11-14

לאור האמור, אנו קובעים כי התובעת לא הוכיחה את תחולת צו ההרחבה על
הנתבעת ומשכך, יש לדחות את התביעה.

סוף דבר

14. התביעה נדחת.
15. התובעת תישא בשכ"ט ב"כ הנתבעת בסך 2,000 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד לתשלום בפועל.

ערעור ניתן להגיש בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.
ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ו, (07 ינואר 2016), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

שרון אלקיים

מר יוסף לוי

שרון אלקיים, שופטת

מר יוסף לוי
נציג ציבור (עובדים)